

stwierdziły, że przeważnie miesiączka trwa 3—6 dni w nasileniu wymagającym 8—16 opasek. Pod tym względem przypadki dokrewne wykazują znaczne odchylenia, nie tak wyraźne w grupie zaburzeń na tle nie dokrewnem. 6. Wszelkie schorzenia zdają się wpływać na wzrost zaburzeń w miesiączkowaniu (dysmenorrhoea). Najczęściej powodują bolesne miesiączkowanie zaburzenia w jajnikach, schorzenia niewywołane zaburzeniami w gruczołach dokrewnych, tarczycy i najrzadziej przysadki. Wysoki odsetek dysmenorei notowany w niedomodze jajników polega bezsprzecznie częściowo na wyraźnej nieodporności nerwowej, związanej z tym stanem.

J. Fabicki. Przyczynek do badań nad płatem przednim przysadki mózgowej. (Postęp Lekarski, Zeszyt 3—4, 1930 r.).

W celu sprawdzenia czynności fizjologicznej preparatu Hypophysis cerebri lobus anterior pulv. Kławe wykonano doświadczenia na kurczętach (czysta rasa zielonózek). Na 2 dzień po wykluciu się 10 piskląt podzielono je na 2 grupy. I-sza grupa, obejmująca normalne kurczęta, służyła jako kontrola, II-iej grupie podawano płat przedni w postaci suchego wyciągu (hypophysis cerebri anim. lob. anter. sicc. pulv. — Kławe). Preparat podawano raz dziennie wczesnym rankiem przed wypuszczeniem z kurnika. 5 kurczętom podawano około 0,1 proszku płata przedniego przysadki mózgowej z kaszą jaglaną gotowaną, w ciągu 5 tygodni. Po upływie tygodnia zauważono różnicę między I-szą a II-gą grupą kurcząt. Różnice te polegały na poważniejszych ruchach i nieco wydłużonych kończynach u grupy przysadkowej. Po upływie 10 tygodni różnice między grupami kurcząt były

bardzo znaczne objawiając się w odmiennej wadze ptaków, powolnych ruchach, wydłużonych kończynach i szyi. Najmniejsze kurczę 1 grupy kontrolnej (normalnej) ważyło 350 g, zaś największe 480 g. Z grupy przysadkowej najmniejsze kurczę ważyło 570 g, zaś największe 810 g.

Rycina pierwsza przedstawia kurczę najmniejsze I grupy o wadze 360 g i największe II grupy przysadkowej o wadze 810 g.

Zdjęcia dokonano w sierpniu w dniu upalnym w południe. Kurczęta przysadkowe pozostawiono później w normalnych warunkach, w celu przeprowadzenia dalszej obserwacji, dotyczącej ogólnego zachowania, wpływu na nośność jaj, dalszego pokolenia i zmienności rasy. Sroga zima 1929 roku zniszczyła obserwowane ptaki — sekcji nie przeprowadzono.

Dodatknie wyniki badań na kurczętach, pozwalające na wiele wniosków natury praktycznej i teoretycznej, upoważniły do kontynuowania doświad-